

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۳۱ مارچ ۲۰۲۳

سرود انترناسیونال در خیابان‌های پاریس طنین انداز شد!

سه‌شنبه بیست و هشتم مارس ۲۰۲۳، حدود ۲ میلیون نفر در خیابان‌های شهرها مختلف فرانسه از جمله پاریس، با خواندن سرود انترناسیونال*، دست به راه‌پیمایی اعتراضی زدند. معترضین صحنه‌های باشکوهی از مبارزه و همبستگی خود در خیابان‌ها آفریده‌اند. صحنه‌هایی که برای بسیاری یادآور انقلاب فرانسه، کمون پاریس و انقلاب کارگری – دانشجویی مه ۱۹۶۸ است.

در دهمین روز از اعتراضات فرانسه، صدها هزار نفر در مرکز پاریس، پایتخت و شهرهای دیگر فرانسه به خیابان آمدند. این تظاهرات در اعتراض به تغییر قانون بازنشستگی است.

مقامات پولیس از حضور ۷۴۰ هزار نفر در تظاهرات امروز فرانسه و ۹۳ هزار نفر در پاریس خبر داده‌اند. سندیکاها از حضور دو میلیون نفری مردم و از جمله ۴۵۰ هزار نفر در پاریس خبر دادند.

به گزارش بی‌بی‌سی در پاریس، کارگران راه‌آهن دست به اعتصاب زدند و در «لیون» یکی از بزرگترین ایستگاه‌ها در کنار ریل‌های قطار راه‌پیمایی کردند.

دولت آمانول مکرون تغییر در قوانین بازنشستگی از جمله افزایش سن بازنشستگی از ۶۲ به ۶۴ سال را با استفاده از اختیارات ویژه قانونی و بدون تصویب در پارلمان (مجمع ملی) تبدیل به قانون کرده است.

امروز پولیس، حضور پرشماری داشته و گفته می‌خواهد از تکرار خشونت‌های روز پنج‌شنبه جلوگیری کند.

بزرگترین کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگری در فرانسه از رییس جمهور مکرون خواسته است که تغییر قانون بازنشستگی را متوقف کند. این اتحادیه می‌گوید میلیون‌ها نفر با افزایش میانگین سن بازنشستگی به ۶۴ سال مخالفند.

دولت فرانسه می‌گوید بر سر این قانون بازنشستگی با اتحادیه مذاکره نخواهد کرد، اما موضوعات دیگر قابل مذاکره است.

مکرون که در هر دو کارزار انتخاباتی ریاست جمهوری خود وعده انجام اصلاحات قانون بازنشستگی را داده بود، می‌گوید برای حفظ تعادل مالی کشور نیاز به این تغییر است.

در تظاهرات پیشین، پولیس ضدشورش در مواردی به گاز اشک‌آور و ماشین آب‌پاش متوسل شده و برخی از معترضان هم در مواردی با پرتاب سنگ با پولیس درگیر شدند و اقدام به آتش زدن اماکنی چون پاسگاه‌های پولیس کردند.

در جریان اعتراضات پنجشنبه شهرداری بوردو در جنوب غربی فرانسه به آتش کشیده شد.

دهمین روز اعتراضات فرانسه؛ ۲ میلیون نفر در خیابان، راه آهن پاریس در اعتصاب، چهارشنبه ۹ فروردین-حمل-۱۴۰۲

روز پنجشنبه گذشته نیز، صدها تن از ماموران پولیس به دعوت مهمترین اتحادیه صنفی نیروهای پولیس در پاریس، سنت اتی، ماری، تولوز، بوردو، نیس، لیل و چند شهر دیگر فرانسه در برابر کلانتری‌ها و فرمانداری‌ها تجمع کرده و خواستار حمایت دولت شدند.

در پی بالا گرفتن اعتراضات عمومی در روزهای اخیر علیه رفتارهای خشن و نژادپرستانه پولیس، کریستف کاستنر، وزیر کشور فرانسه روز دوشنبه ۲۷ مارس، هشدار داده بود که با چنین رفتارهایی برخورد خواهد کرد. او گفت که با هر گونه رفتار نژادپرستانه پولیس «بدون مدارا» برخورد می‌کند. ادوارد فیلیپ، نخست وزیر فرانسه نیز پیش از او گفته بود که ماموران پولیس و ژاندارمری این کشور «نژادپرست نیستند».

به گزارش یورونیوز، در پی بالا گرفتن اعتراضات عمومی در روزهای اخیر علیه رفتارهای خشن و نژادپرستانه پولیس، کریستف کاستنر، وزیر کشور فرانسه روز دوشنبه هشدار داده بود که با چنین رفتارهایی برخورد خواهد کرد. او گفت که با هر گونه رفتار نژادپرستانه پولیس «بدون مدارا» برخورد می‌کند.

ادوارد فیلیپ، نخست وزیر فرانسه نیز پیش از او گفته بود که ماموران پولیس و ژاندارمری این کشور «نژادپرست نیستند».

اظهارات کاستنر که در واکنش به راهپیمایی‌های گسترده فرانسه پس از مرگ جورج فلویید در امریکا بیان شد، این بار موج اعتراضات را در جبهه دیگر، یعنی در نزد ماموران پولیس برانگیخت.

ماموران پولیس و ژاندارمری فرانسه در اعتراض به سخنان اخیر وزیر کشور، دستبندهای خود را بر زمین انداختند.

روز پنجشنبه صدها تن از ماموران پولیس به دعوت مهمترین اتحادیه صنفی نیروهای پولیس در پاریس، سنت اتی، ماری، تولوز، بوردو، نیس، لیل و چند شهر دیگر فرانسه در برابر کلانتری‌ها و فرمانداری‌ها تجمع کرده و خواستار حمایت دولت شدند.

آن‌ها در حالی که در چند ردیف به صف شده بودند، پس از آن که در حرکتی نمادین دستبندها و برخی دیگر از وسایل خود را روی زمین انداختند، سرود ملی فرانسه را خوانده و شعار «کاستنر، استعفا» سر دادند.

روز جمعه نیز گروهی از ماموران پولیس برای اعتراض به نبود حمایت از سوی دولت، در میدان «اتوال» پاریس تجمع کردند.

تظاهرات ضدنژادپرستی در فرانسه در روزهای اخیر به خون‌خواهی جوانی به‌نام آداما ترائوره بدل شد که در سال ۲۰۱۶ در حومه پاریس، پس از آن که به‌شکلی خشونت‌آمیز به دست پولیس بازداشت شد، در بازداشتگاه جان باخت. به گزارش خبرگزاری فرانسه، دیدبان پولیس فرانسه گفته که سال گذشته تقریباً ۱۵۰۰ شکایت علیه افسران پولیس دریافت کرده که نیمی از آن‌ها اتهام مربوط به خشونت است.

روز دوشنبه وزیر کشور اعلام کرد که «روش نگه داشتن سر و گردن مظنونان کنار گذاشته خواهد شد و دیگر در مدارس پولیس و ژاندارمری تدریس نخواهد شد. این روشی است که خطرات خود را دارد.» او گفته که نژادپرستی در اجرای قانون به هیچ وجه تحمل نخواهد شد و ماموران پولیسی که به شدت مظنون به نژادپرستی هستند از کار خود تعلیق می‌شوند.

روزنامه «لو پاریزن» روز جمعه به نقل از یک افسر پولیس نوشت: «این دولت ضعیف است و به سرعت پشت پولیس را به خاطر خشم تعدادی از مردم خالی می‌کند.» نیروهای امنیتی به دلیل آنچه منتقدان می‌گویند تاکتیک‌های سنگین آن‌ها در برخورد با اعتراضات است، با انتقاد مواجه شده‌اند.

آسوشیتدپرس در گزارشی نوشته است: عزم قاطع که در چهره‌های جوانان فرانسوی به چشم می‌خورد تنها خبر از عمیق‌تر شدن بحران می‌دهد. دولت ماکرون طوفانی از خشم را با تصویب اصلاحات غیرمحبوب بازنشستگی به ویژه افزایش سن قانونی بازنشستگی از ۶۲ به ۶۴ سال به راه انداخت.

مخالفان ماکرون نه تنها از چشم‌انداز افزایش تعداد سال‌های کار کردن با این اصلاحات، بلکه از روش تحمیل این اصلاحات با دور زدن پارلمان از سوی ماکرون نیز عصبانی شده و به اعتراض کامل روی آورده‌اند. تصمیم ماکرون برای دور زدن قانونگذاران برای به تصویب رساندن اصلاحات بازنشستگی به دلیل عدم اطمینان از کسب آرای اکثریت آخرین حربه بود. در عوض، ماکرون به نخست‌وزیر خود دستور داد تا با استفاده از یک اختیار ویژه در قانون اساسی، پارلمان را دور بزند تا این لایحه را به تصویب برساند.

این یازدهمین بار بود که الیزابت بورن نخست‌وزیر فرانسه مجبور شد در ۱۰ ماه اخیر به این اختیار ویژه موسوم به ماده ۴۹/۳ متوسل شود. این نشانه‌ای آشکار از شکننده شدن موضع ماکرون از زمانی که او اکثریت پارلمانی خود را در انتخابات ژوئن گذشته از دست داد محسوب می‌شود.

با وجود اعتراضات گسترده مردمی، دولت فرانسه طرح اصلاحات مربوط به افزایش سن بازنشستگی را با دور زدن پارلمان با استناد به یکی از بندهای قانون اساسی این کشور به تصویب رساند. این قانون که سن بازنشستگی در فرانسه از ۶۲ سال به ۶۴ سال افزایش می‌دهد روز پنجشنبه، ۱۶ مارس ۲۰۲۳ در مجلس سنا با ۱۹۳ رای موافق به این پروژه و ۱۱۴ رای مخالف به تصویب رسید. اما تنها چند ساعت بعد، پس از جلسات متعدد چهره‌های کلیدی دولت و حزب رنسانس که حزب حاکم فرانسه است تصمیم گرفته شد که مجلس شورای ملی به این لایحه رای ندهد، بلکه دولت از ماده ۴۹/۳ معروف استفاده کند. این ماده در قانون اساسی ۱۹۵۸ به نخست‌وزیر اجازه می‌دهد لایحه‌ای را بدون رای‌گیری به قانون تبدیل کند. سنا و مجلس ملی - از طریق یک کمیته مشترک - یک روز قبل از رای‌گیری مهم در پارلمان، بر روی متن مصالحه‌ای این لایحه به توافق رسیده بودند. این پروژه به‌قدری برای رییس‌جمهور ماکرون مهم بود که او تهدید کرد در صورت عدم موفقیت، مجلس ملی را منحل خواهد کرد. برخی از تحلیل‌گران این تهدید را راهی برای ترغیب اعضای شورای ملی به پذیرش این پروژه به‌جای به خطر انداختن مشاغل سیاسی خود می‌دانستند.

از زمان آغاز اصلاحات در پایان ژانویه، فرانسه شاهد یک سری تظاهرات بوده است. در ۷ مارس، به گفته وزارت کشور ۳/۵ میلیون بر اساس اتحادیه CGT، در اعتراضات خیابانی حضور داشتند به نظر می‌رسید در صورتی که دولت ماکرون از اجرای این قانون کوتاه نیاید اعتراضات می‌تواند سخت‌تر شود. از زمانی که ماکرون از ماده ۴۹/۳ استفاده کرده است چندین تظاهرات خودجوش صورت گرفته است. نظرسنجی‌ها نشان می‌داد که تقریباً ۷۵ درصد از مردم با افزایش سن بازنشستگی مخالف هستند و استفاده از ماده ۴۹/۳ می‌تواند پایه اعتراض را گسترش دهد.

منتقدان ماکرون، او را متهم می‌کنند که عملاً با حکم صادر کردن حکومت می‌کند و او را به پادشاهان قدیم فرانسه تشبیه می‌کنند. سلطنت آن‌ها پایان بدی داشت: انقلاب فرانسه با گیوتین به کار لوئی شانزدهم پادشاه این کشور خاتمه داد. هیچ خطری از این بابت که چنین اتفاقی برای ماکرون بیفتد وجود ندارد.

ماکرون در حالی که در پارلمان و در خیابان‌های مملو از زباله‌های متعفن جمع آوری نشده توسط رفتگران اعتصاب کرده به چالش کشیده شده دوباره درسی سخت را در مورد قدرت مردم فرانسه فرا می‌گیرد. شعارهای تازه در پاریس به وقایع سال ۱۷۸۹ ارجاع می‌دهند.

ماکرون به قدری ابتکار عمل را از دست داده که مجبور شد سفر رسمی از پیش برنامه‌ریزی شده چارلز سوم، پادشاه انگلیس را برای مدت نامعلومی به تعویق بیندازد. آلمان و نه فرانسه، اکنون اولین متحد خارجی انگلیس که از چارلز سوم در مقام پادشاه این کشور میزبانی می‌کند، خواهد شد.

موعد توقف چارلز سوم در فرانسه با دور جدیدی از اعتصابات و تظاهرات برنامه‌ریزی شده برای روز سه‌شنبه مصادف شد؛ تظاهراتی که احتمالاً دوباره صدها هزار معترض برای شرکت در آن بسیج می‌شوند. ماکرون گفت که این سفر مقام سلطنتی انگلیس احتمالاً به هدفی برای آن‌ها تبدیل می‌شد و خطر ایجاد یک «وضعیت نفرت انگیز» را به همراه داشت.

جنبش معترضان فرانسوی از بابت کسب این پیروزی دلگرم شده و حالا نیروهای جدید را جذب می‌کند، از جمله برخی از جوانهایی که چندین دهه طول می‌کشد تا مستقیماً تحت تاثیر این طرح افزایش سن بازنشستگی قرار بگیرند. مشارکت آن‌ها برای ماکرون تحولی نگران‌کننده است، زیرا خبر از تحول در اعتراض‌ها و فراتر رفتن آن‌ها از نگرانی‌های مربوط به کار و بازنشستگی به یک نارضایتی عمومی‌تر از رییس‌جمهور و دولت او می‌دهند.

خشونت پولیس نیز در حال تشدید است. پولیس و فعالان محیط زیستی چند روز پیش در مناطق روستایی غرب فرانسه با هم درگیر شدند که منجر به زخمی شدن ده‌ها نفر شد. افسران امنیتی بیش از ۴۰۰۰ نارنجک غیر کشنده ضدشورش را برای دفع صدها معترض که سنگ، مواد محترقه قدرتمند و کوکتل مولوتوف را بر روی صفوف نیروهای پولیس پرتاب می‌کردند، شلیک کردند.

فرانسوا اولاند، رییس‌جمهور سابق فرانسه که قبل از ماکرون روی کار بود می‌گوید: خشم و عصبانیت در سطحی است که من به ندرت دیده‌ام.

فازز، نوجوان ۱۷ ساله‌ای که برای اولین بار می‌خواهد تظاهرات کند، گفت که مادرش مخالف حضور او در خیابان‌ها بود اما حالا به او اجازه این کار را داده است.

فازز بیان کرد: این حمله به دموکراسی است و خیلی من را آزار داد.

گیلبرت لوبلان، معترض کهنه‌کار ۷۶ ساله و معترض جنبش جلیقه زردها می‌گوید: «این بانکدار سابق، بیش از حد طرفدار تجارت و «رییس‌جمهور ثروتمندان» است.»

ائتلاف حامی مکرون در پارلمان فرانسه اکثریت مطلق را ندارد و با توجه به نارضایتی شدید از این طرح، حتی بعضی از نمایندگان متحد او نیز احتمالاً به این طرح رای مخالف یا ممتنع می‌دادند، برای همین دولت بدون ارائه طرح در پارلمان به دنبال اجرای آن است.

با این حال، شگرد قانونی که دولت امانوئل مکرون برای پیش بردن تغییر قوانین بازنشستگی به آن متوسل شده، این امکان قانونی را هم در نظر گرفته است که نمایندگان پارلمان دولت را استیضاح کنند. دولت می‌گوید که این تغییرات برای جلوگیری از فروپاشی سیستم بازنشستگی کشور ضروری است.

در همین راستا، اولین موارد استیضاح توسط اعضای ائتلاف چپ‌گرای «نوپس»، و همچنین حزب راست افراطی «اجتماع ملی» در پارلمان این کشور امضاء شد. انتظار می‌رود که هر دو مورد در اوایل هفته آینده مورد بحث قرار گیرند.

مارین لوپن، رهبر سرشناس جریان راست افراطی در فرانسه، که پیشتر از احتمال رای عدم اعتماد نمایندگان به دولت خبر داده بود، در تازمترین واکنش، تصمیم برای پیشبرد تغییرات بازنشستگی را «شکست کامل دولت» خوانده است. با این حال به گفته ناظران، انتظار می‌رود کابینه تا حد زیادی از هرگونه رای عدم اعتماد جان سالم به در ببرد. این طرح استیضاح به حمایت حدود نیمی از جمهوری‌خواهان جناح راست مخالف دولت نیاز دارد، سناریویی که در عمل بسیار غیرممکن به نظر می‌رسد.

تحویل سوخت به بعضی از پمپ‌های بنزین نیز دچار مشکل شده و همچنین گزارش‌هایی از توقف تولید در روزهای آینده در یک پالایشگاه بزرگ در «نرماندی» منتشر شده است.

شرکت نفت و گاز «توتال انرژی» گفته است بیش از یک سوم پالایشگاه‌ها و انبارهای این شرکت تحت تاثیر این اعتراضات و اعتصابات قرار گرفته است.

راهپیمایی اعتراضی بخش‌هایی از جاده کمربندی پاریس را نیز مسدود کرده است.

اعتصاب مدارس و شبکه حمل و نقل عمومی را مختل کرده و توزیع سوخت هم با اختلال روبه‌رو شده است.

بنا به آمار وزارت کشور فرانسه در ۳۰ سال گذشته شمار معدودی از مسائل اجتماعی و سیاسی قابلیت بسیج بیش از یک میلیون معترض در خیابان‌ها را داشته‌اند.

در جنوب شرقی فرانسه نیز مقادیر سوخت موجود در ایستگاه‌ها سهمیه‌بندی شده است. از هر چهار پالایشگاه شرکت توتال-انرژی تنها یکی در حال فعالیت است. دو پالایشگاه اکسون موبیل هنوز در حال کار هستند، که یکی از آن‌ها با حداقل جریان کار می‌کند. با این حال، حمل و نقل سوخت در هر دو پالایشگاه مسدود شده است. انبارهای نفت منطقه (Puget-sur-Argens) هم با هفت ساعت مسدودی مواجه بودند. در شمال شهر بوردو نیز دو اقدام مسدود کننده انجام شد و در بندر لوریان واقع در موربیهان دو ورودی منتهی به انبار نفت، صبح روز پنج‌شنبه توسط صد نفر از تظاهرکنندگان مسدود شد.

دو بندر ماریسی و برست با فراخوان کنفدراسیون عمومی کار (CGT) در روز چهارشنبه به طور کامل بسته شدند. همچنین کارکنان در منطقه بندری بولونی-سوق-مر با آتش روشن کردن راه‌های دسترسی به بندر را بستند.

در جاده‌ها نیز اقدامات اعتراضی ادامه دارد و معترضان با سوزاندن لاستیک اقدام به مسدود کردن یکی از راه‌های ماریسی به مدت ۸ ساعت کردند که ترافیک شدیدی را به همراه داشته است. اخلاف در پرداخت عوارضی جاده‌ها و انسداد پلی در شهر سن-نزر از دیگر اقدامات اعتراضی فرانسوی‌ها بوده است.

بسیاری از ایستگاه‌های راه‌آهن در جنوب فرانسه از جمله در تولوز و مونت پلیه در روز چهارشنبه با اخلاف مواجه بودند. پنج شنبه نیز تنها یک دوم قطارهای راه‌آهن فرانسه فعال بوده‌اند.

همچنین تعداد کارکنان راه‌آهن که باید ۴۸ ساعت قبلتر اعتصاب خود را اعلام کنند تا امکان ساماندهی حمل و نقل فراهم شود، به ۳۵ درصد رسید.

مترو و قطارهای شهری تند رو نیز با اخلاف روبه‌رو شده و تنها سه خط مترو پاریس به صورت عادی کار می‌کنند. ۸۰ درصد اتوبوس‌ها و تقریباً همه خطوط تراموا به صورت عادی تردد می‌کنند.

چندین دانشگاه نیز توسط دانشجویان بسته شده است. دانشگاه لیون ۲، دانشگاه سوربن نوول در پاریس، دانشگاه سیانس پو در لیل و دانشگاه تولوز از جمله آن‌ها بودند.

در فرانسه هم گروهی از تظاهرکنندگان با تجمع در مقابل موزه لوور در پاریس ورودی این موزه را مسدود کرده‌اند. این جنبش عظیم اعتراضی فرانسه، بار دیگر خاطرات انقلاب فرانسه و کمون پاریس را در نزد بسیاری از مردم به‌ویژه جوانان انقلابی با گرایش‌های مختلف سیاسی رادیکال همچون کمونیستی، سوسیالیستی، آنارشیتی، فمینیستی، سندیکالیستی، همجنس‌گراها، محیط‌زیستی‌ها و جنبش شورایی، زنده کرده است.

لازم به یادآوری است که کمون پاریس عمرش دو ماه و ۱۰ روز بود. (از ۱۸ مارس تا ۲۸ می ۱۸۷۱) مردم پاریس بعد از شکست فرانسه در نبرد با آلمان، وقتی ارتش آلمان به دروازه‌های پاریس رسید، زمام امور را به دست گرفتند و به‌سرعت خارج از مختصات دولت موجود دست به سازماندهی زدند. به محض این‌که نیروهای دولت فرانسه کمون پاریس را در هم کوبیدند (و بسیاری از کمونارها را در آن به اصطلاح «هفته خونین» قتل‌عام کردند)، دولت تحقیقی در باب دلایل شورش ترتیب داد: «نتیجه تحقیق این بود که دلیل اصلی قیام فقدان ایمان به خدا است و این معضل باید به سرعت برطرف شود. گفتند که باید اخلاق را احیا کرد و بخش مهم این کار اخراج ۴۵۰۰ کمونار به کالدونیای جدید بود. می‌خواستند با یک تیر، دو نشان بزنند: دولت امید داشت کمونارها مردم بومی کاناک را در آن جزیره متمدن کنند و در ضمن مواجهه کمونارها با طبیعت موجب شود که به راه راست بازگردند.»

کمون پاریس اولین دولت کارگری در تاریخ بود، اولین باری که کارگران مدرن قدرت را به دست گرفتند. با این‌همه خیلی سرکوب شدند.

انقلاب فرانسه در بین مردم همه اروپا احساسات والا برانگیخت (توصیف مشهور کانت از این اثر را به یاد بیاورید)، درحالی‌که کمون پاریس عمدتاً باعث وحشت شد. پس از شکست کمون، نویسندگان «روشنفکر» از ژرژ ساندر گرفته تا گوستاو فلوربر از دادگاه‌های کمونارها بازدید کردند تا شاهد نمونه‌هایی از انحطاط انسانیت باشند، نیچه هم که کمون را به چشم آخرین قیام بردگان می‌دید اعتنایی بدان نکرد. تنها استثنای قابل توجه در اینجا ویکتور هوگو است که برای عفو کمونارهای زندانی جنگید.

انقلاب فرانسه و کمون ارتباط شان در ترازوی دیگر است. مردم روشنفکر از اولین مرحله انقلاب فرانسه استقبالی پرشور کردند و این شور و شوق پس از این‌که ژاکوبین‌ها قدرت را به‌دست گرفتند به وحشت بدل شد. اما در کمون اتفاقی افتاد که در ۱۷۹۳ نیفتاده بود.

آیا راحل عصر ما نوعی بازگشت به کمون با عمل و نظرش در باب دموکراسی مستقیم و مدیریت شورایی است؟ برای فهمیدن این مطلب، نباید به مقایسه کمون و وضعیت امروز بپردازیم، بلکه شرایط اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی امروز را در نظر بگیریم اما هم‌زمان برای پیش‌برد امر مبارزه جدی‌تر کنونی‌مان، از تجارب ارزنده کمون پاریس و سایر انقلاب‌ها و مبارزات گذشته جوامع مختلف نیز بهره بگیریم. جهان امروز، بیش از هر زمان دیگری به

دموکراسی مستقیم و اداره شورایی جامعه نیاز دارد تا از هرگونه تهدید و جنگ، سرکوب و سانسور، فقر و فلاکت اقتصادی و هرگونه تبعیض و نابرابری و استثمار رهایی پیدا کند و سرنوشت خودش به دست خویش رقم بزند و در سطح منطقه‌ای و جهانی حامی همبستگی بین‌المللی و قوانین جهان‌شمول انسانی و صلح باشد!

معترضان مرتبا اعتصاب و تظاهرات به اجرا گذاشته و تهدید می‌کنند که دومین و آخرین دوره ریاست جمهوری او را حتی سخت‌تر از دوره اولش می‌کنند.

اتحادیه س‌ژت می‌گوید اعتراضات هفت مارس، دو هفته پیش، بیش از سه میلیون نفر را به خیابان‌ها کشاند. لورن برژی، رییس اتحادیه کارگری «سی‌اف‌دی‌تی»، از بزرگترین سندیکاهای کارگری فرانسه می‌گوید: «تغییر دولت یا حتی نخست وزیر، این آتش و خشم گسترده را در جامعه خاموش نمی‌کند، بلکه فقط منجر به عقب کشیدن قانون‌گزاران از این تصمیم می‌شود.»

بر روی یک بنر که تظاهرکنندگان حمل می‌کردند به درستی تاکید شده است: «در ۶۰ سالگی بازنشسته شوید؛ کمتر کار کنید تا بیش‌تر زنده بمانید.»

دنیای دیگری ممکن است انقلاب «زن، زندگی، آزادی» در ایران، خیز فرانسه و اعتصاب عمومی آلمان، گوشه‌هایی از خواست میلیاردها شهروندان جهان است

پنجشنبه نهم فروردین-حمل-۱۴۰۱۲-سی‌ام مارچ ۲۰۲۳

ضمیمه:

*تاریخچه «انترناسیونال» سرود بین‌المللی کارگران

«با دست خود گیریم آزادی»

در روزگاری که باریکاردهای کارگران پاریس که از آرمان شهر کارگران در کمون پاریس دفاع می‌کرد یک به یک در مقابل توپ‌های سربازان سرمایه‌داری فرو می‌ریخت. شاید کمتر کسی فکر می‌کرد فردی از این میانه برخیزد و سرودیه را بسراید که سال‌ها بعد امیدبخش کارگران سرتا سر جهان شود. فردی که به تمامی کارگران این دوزخیان روی زمین نهیب می‌داد که برخیزید و کهنه جهان گذشته را بر اندازید. جهان فقر بندگی را نابود کنید.

شاید به جرات بتوان گفت سرود «انترناسیونال» از آن سروده‌هایی است که به‌معنای واقعی کلمه جاودان شده است. این سرود با نام کارگر و به یاد روز کارگر در تاریخ ثبت شده است.

این سرود به بسیاری از زبان‌های دنیا ترجمه شده است. «سرود انترناسیونال» در اصل به زبان فرانسه و توسط «اوژن پوتیه» (Eugén Pottier) سروده شده. او در خانواده‌ای کارگری متولد شد و تمام عمر خود را کارگری کرد. وی ابتدا یک کارگر بسته‌بند بود و بعدها به‌عنوان قالب‌ریز به کار ادامه داد. در واثع او از طبقه کارگر برخاسته بود و برای این طبقه هم سرود.

در روزهای تشکیل کمون پاریس در سال ۱۸۷۱ میلادی «اوژن پوتیه» به عضویت کمون پاریس در آمد، ولی بعد از یورش پولیس فرانسه در ۱۸ مارس آن سال و سقوط کمون، و شکست کارگران، «پوتیه» مثل بسیاری از هم‌زمان خود مجبور شد به تبعید برود. وی ابتدا به انگلستان رفت و از پس از آن به آمریکا. شعر مشهور «انترناسیونال» را او در ژوئن سال ۱۸۷۱ میلادی و در فردای شکست خونین کارگران پاریسی در ماه مه آن سال سروده است.

«پوتیه» در سال ۱۸۸۰ میلادی به فرانسه بازگشت. نخستین دفتر اشعار او در سال ۱۸۸۴، و دومین جلد آن تحت عنوان «ترانه‌های انقلابی» در سال ۱۸۸۷ به‌چاپ رسید. او سه سال بعد از چاپ این دفتر، در هشتم نوامبر سال ۱۸۸۷

در فقر و بی چیزی در پاریس درگذشت. «پواتیه» در گورستان پرلاشز، و در محل دفن کمونارهای (کارگران مبارز در کمون پاریس) اعدامی به خاک سپرده شد.

در ماه ژوئن سال ۱۸۸۸ میلادی، شش ماه بعد از مرگ «اوژن پوتیه»، «پییر دوژیت» (Pierre Degeyter) که او نیز کارگر بود، با دستگاه ارگ بسیار ساده‌ای که در خانه داشت ریتم و آهنگی بر این شعر گذاشت که «سرود انترناسیونال» نام گرفت.

چند ماه بعد از خلق آهنگ این سرود، در ژوئیه سال ۱۸۸۸ میلادی در یک گردهمایی از سوی روزنامه‌فروشان شهر «لایل» در فرانسه، نخستین اجرای کر «سرود انترناسیونال» به رهبری «پییر دوژیت» انجام شد پس از آن این سرود تبدیل به نماد همبستگی جهانی پرولتاریا و کارگران همه کشورها شد.

اما جالب است که برای اولین بار این سرود توسط «ابوالقاسم لاهوتی» به زبان فارسی ترجمه شد. این ترجمه همچنان یکی از بهترین ترجمه‌های موجود فارسی است. هر چند احمد شاملو و احسان طبری هم ترجمه‌هایی از این سرود به زبان فارسی دارند اما اجرایی که از این سرود به زبان فارسی موجود است، بر مبنای ترجمه‌ای است که «ابوالقاسم لاهوتی» انجام داده است.

متن سرود:

برخیز، ای داغ لعنت‌خورده،

دنیای فقر و بندگی!

جوشیده خاطر ما را برده

به جنگ مرگ و زندگی.

باید از ریشه براندازیم

کهنه جهان جور و بند،

آن‌گه نوین جهانی سازیم،

هیچ‌بودگان هر چیز گردند.

روز قطعی جدال است،

آخرین رزم ما.

انترناسیونال است

نجات انسان‌ها.

بر ما نبخشد فتح و شادی

نه شاه، نه قهرمان.

با دست خود گیریم آزادی

در پیکارهای بی‌امان.

تا ظلم را از عالم برویم،

نعمت خود آریم به‌دست،

دمیم آتش را و بکوبیم
تا وقتی که آهن گرم است.

روز قطعی جدال است،
آخرین رزم ما.
انترناسیونال است
نجات انسان‌ها.

تنها ما توده جهانی،
اردوی بی‌شمار کار،
داریم حقوق جهان‌بانی،
نه که خون‌خواران غدار.
گرد وقتی رعد مرگ‌آور
بر رهنان و دژخیمان،
در این عالم بر ما سراسر
تا بد خورشید نورافشان.

روز قطعی جدال است،
آخرین رزم ما.
انترناسیونال است
نجات انسان‌ها.

دیوان ابوالقاسم لاهوتی، اداره نشریات به زبان‌های خارجی مسکو، تاریخ انتشار ۱۳۷۵/۱/۱۵، صفحه ۴۱۳ تا ۴۱۵.

*سرود انترناسیونال در خیابان‌های پاریس:

<https://youtu.be/NcCBdnjLbkU>